

Příloha k protokolu o SZZ č.
Vysoká škola: Filozofická fakulta JU
Ústav romanistiky
Datum odevzdání posudku: 15. 6. 2009

Diplomandka: Markéta Vaněčková
Obor: Filologie, FJEMO
Vedoucí: Mgr. et Mgr. Ivo Petrá, Ph.D.
Oponent: Mgr. Kateřina Drsková, Ph.D.

Oponentský posudek bakalářské práce

Markéta Vaněčková, *Problematika zápisu francouzské gastronomie do Seznamu světového dědictví UNESCO*. Bakalářská práce. České Budějovice, 2009, 72 s. včetně příloh.

Markéta Vaněčková zvolila pro svou bakalářskou práci velmi zajímavé a aktuální téma – současnou snahu Francie nechat zapsat na seznam světového dědictví UNESCO francouzskou gastronomii. Aktuálnost tématu představuje však zároveň i jeho velké úskalí.

Existence seznamu světového dědictví UNESCO je u nás známá, je na něm zapsáno i několik českých památek. Méně už je známo, že existuje i seznam nehmotného kulturního dědictví. Diplomandka věnuje první kapitoly své práce představení organizace UNESCO a přehledu oblastí jejího působení. Poté přibližuje iniciativu UNESCO na ochranu světového kulturního a přírodního dědictví a popisuje proces zápisu nové položky na seznam světového dědictví. Dále objasňuje pojem nehmotného kulturního dědictví a náležitosti zápisu položek tohoto typu na seznam UNESCO. Tyto kapitoly jsou logickým úvodem do problematiky a přinášejí základní informace nezbytné pro pochopení podstaty problému. Tato část práce je poměrně zdařilá, má svoji informativní hodnotu a zaujímá v celku práce funkční místo. Druhá část práce věnovaná samotné snaze Francie o zápis je problematičtější.

Tato část práce se zabývá francouzskou iniciativou ohlášenou v únoru 2008 prezidentem Sarkozym. Autorka se nejprve zamýšlí nad specifiky francouzského kulinařského umění, nad jeho přínosem světové gastronomii a nad opodstatněností francouzského projektu. Dále rekapituluje různé reakce, které francouzský návrh vyvolal. V současné době k tématu v podstatě není možné uvést nic víc, protože vzhledem ke standardní délce trvání procedury bude konečný verdikt UNESCO znám až v roce 2010. Autorka se přesto pokusila alespoň odhadnout šanci Francie na úspěch. Zmiňuje se o podobné iniciativě Mexika, které se neúspěšně pokusilo z zápis své gastronomie na seznam UNESCO v roce 2005. Autorka však bohužel neměla k dispozici mnoho informací o povaze mexické kandidatury a o důvodech jejího odmítnutí, proto se musela omezit jen na několik stručných konstatování, i ta však vyznívají rozporuplně. Na jednu stranu autorka tvrdí, že mexická žádost byla zpracována kvalitně, na druhou stranu cituje z článku nadepsaného „*Por un proyecto mal planteado...*“ (tedy: špatně koncipovaný projekt..., str. 48). Vinou zavádějícího překladu citace z novinového článku (str. 48) dochází i ke zkreslení informací – v citovaném článku se hovoří o tom, že pravidla stanovená UNESCO nejsou dostatečně přesná a konkrétní („*El reconocimiento no se dio debido a la insuficiencia y a la vaguedad de las reglas establecidas por la UNESCO respecto del patrimonio intangible.*“), nikoli, jak překládá autorka, že kandidatura dostatečně nesplňovala stanovená pravidla. Tato část práce prozrazuje jistou bezradnost, autorka zde takřkajíc „vaří z vody“. Tato bezradnost je do jisté míry ospravedlnitelná, logické rozpory nikoli. Srovnání obou kandidatur je ovšem jinak funkční, neboť i přes své nedostatky slouží autorce k formulaci prognózy výsledku francouzské iniciativy.

Práce Markéty Vaněčkové se vyznačuje kvalitativní nevyvážeností po obsahové stránce. Výraznými nedostatky pak trpí celá práce v jazykové rovině. Zarážející je především množství chyb v interpunkci – nejde jen o chybějící povinné čárky, ale i o řadu těch, které se

objevují na zcela nelogických místech a značně ruší četbu textu. Dále nesprávné psaní velkých písmen (např. v názvech pokrmů), výrazy nebo i celé věty svědčící o nedokonalém nebo nesprávném překladu z cizího jazyka (např. „sociální a lidské vědy“ na str. 19, „literatura vaření“ na str. 39, „sociální rituál“ na str. 40, „prezident Sorbonny“ na str. 41), gramatické chyby, neopravené překlepy.

Výtka směřuje také k práci s použitými zdroji – v první části práce čerpala autorka zřejmě hlavně z oficiálních stránek UNESCO a dalších institucí, v textu však chybí náležité odkazy na tyto zdroje, přestože z nich nepochybně byly pouze s částečnou reformulací přejaty celé pasáže.

Rovněž v druhé části práce některé prezentované názory či myšlenky postrádají uvedení zdroje. Také se zde pod čarou vyskytují některé odkazy, které nejsou uvedeny v závěrečné bibliografii. Navíc zde autorka použila zdroje různé kvality – vedle respektovaných periodik a zdrojů (Telegraph, Nouvel Observateur, BBC) čerpala z roztodivných, někdy poněkud obskurních internetových stránek. Z povahy tématu samozřejmě vyplývá nutnost práce s internetovými zdroji, nicméně mezi nimi jistě bylo možno volit kritičtěji.

Doporučuji předkládanou bakalářskou práci k obhajobě a navrhuji hodnocení **dobře**.

15.6.2009

Mgr. Kateřina Dršková, Ph.D.